

Другъ пѣтъ Драганчо влѣзлъ въ градинѣ-тъ. Видѣлъ тамъ всакакво овоштие по дрвие-то, та му ся приштѣло да си поиаде. Майка му му дума: „почакай, сынко, потррѣни, че сѣ овошкы оште зелены, та не нажъ, да ся не разболѣушь; почакай да озрѣжъть, паа тогава нажъ колкото штешь“. Драганчо нее послушалъ майкѣ си; наналъ ся зелено овоштие, нъ му станѣло лоше, хванѣла го тряскаа, таа лѣжалъ боленъ много врѣмя; омрѣзѣлло наа Драганча да пию горчивы лѣкове доклѣ даа оздравѣю.

Настанѣла зима. Рѣка-та ся поледдила. Драганчо трѣчи да ся прѣзала. Майкаа му пакъ му думала: „потрай, чядо, не брѣзай, че оште ю ледъ-тъ тънъкъ, та да ся не продѣни да ся одавишь; почакай да ся поледи дообрѣ рѣка-та, та че тогава ся прѣзалай колкото штешь“. Драганчо пакъ не послушалъ, майкѣ си, и отишьлъ да ся прѣзала. Оште ся не прѣзалилъ и ледъ-тъ ся продѣнилъ. До тамъ и видѣли Драганча.

20.

МѢРА ОТЪ ВРѢМЯ, ОТЪ ДЛѢЖИНѢ И ОТЪ ТЯЖНИНѢ.

Часъ. Лакътъ. Секунда. Четвъртина.
Пятакъ. Година. Жълтица. Ока. Мѣсяць.